

Manifest

written by Cabassers.org | 15/01/2022

Al Govern de la Generalitat de Catalunya:

Demanem al Govern que es compleixi l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, que diu literalment:

“Els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana, d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, excepte els de la Val d'Aran, que tenen l'aranesa”

Actualment hi ha deu municipis que incompleixen aquesta llei en les seves denominacions oficials, ja que utilitzen formes no normatives dels topònims que designen aquells municipis. Hi ha també un altre nombre de topònims, corresponents a nuclis de població, que presenten el mateix problema. [Aquestes formes](#) impròpies contenen deturpacions, són al·lòctones, o tenen altres errors lingüístics, i apareixen marcades amb un asterisc (*) al [Nomenclàtor oficial de la toponímia major de Catalunya](#). És inacceptable que la toponímia oficial del nostre país hagi de contenir incorreccions lingüístiques, contra el que disposa la llei.

L'existència de formes no normatives a la toponímia oficial catalana també provoca frau de llei en l'aplicació del Decret 133/2020, de 17 de novembre, sobre l'establiment i l'ús de la toponímia i sobre la Comissió de Toponímia. El frau es produeix en rebre, aquestes formes no normatives, protecció i obligatorietat d'ús pel fet de ser oficials, de manera que la legislació provoca, en aquests casos, un efecte contrari al que persegueix, i acaba obligant a cometre faltes ortogràfiques. Aquesta situació també vulnera drets fonamentals: el dret a la integritat moral i la igualtat davant la llei, com s'explica amb detall a l'[estudi jurídic](#)

que hem preparat analitzant els perjudicis que causa la toponímia oficial no normativa.

Habitualment a qui se li ha de demanar que faci complir lleis que es vulneren és a la Justícia i no al Govern, però aquest és un cas especial: [la legislació](#) és contradictòria, i fou, en últim terme, el Govern qui acceptà, sobretot durant les dècades de 1980 i 1990, l'oficialització de formes impròpies per als topònims afectats, podent fer valdre la normativa i rebutjant les pretensions forassenyades dels ajuntaments que en el seu moment van fer les sol·licituds. Com que va ser el Govern qui ho va espatllar, creiem que és també el Govern qui ho ha de corregir, modificant la legislació per a assegurar un tracte igualitari a tots els municipis i a tots els ciutadans. A més, una correcta [interpretació](#) de la legislació vigent, vista des del principi de jerarquia normativa, permet que el Govern corregeixi d'ofici els errors lingüístics de la toponímia oficial catalana.

Per això, i per tots els perjudicis legals que se'n desprenen, demanem al Govern que dugui a terme les accions necessàries per tal que es compleixi l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, i garantir el principi d'igualtat i la protecció que mereix la toponímia, declarada Bé Cultural Immaterial de la Humanitat per la UNESCO i l'ONU.